

[Wilhelm]

at det sjældent er planlagte forbrydelser, det er tilfældige påfund, er det ret naturligt og uundgåeligt, at de kommer til at blive begået af de grupper, der i forvejen er sammen om deres knallerter, eller hvad det nu er.

Endelig er det for det fjerde, ud over dette med hyppigheden af, at det foregår i fællesskab, at det har præg af tilfældighed og altså ikke er noget planlagt i de allerallerfleste tilfælde, i virkeligheden den mest bagatelagtige kriminalitet, det drejer sig om. Jeg har nævnt, hvor overrepræsenteret denne femårsaldersgruppe er med hensyn til kriminalitet, hvis ikke man begynder at kigge på, hvad det er for typer af kriminalitet. Men det skal da samtidig siges, at gruppen er relativt underrepræsenteret med hensyn til alle de alvorligere forbrydelser, det være sig sædelighedsforbrydelser, det være sig grovere røverier, indbrud med større udbytte osv. Det er altså de mest bagatelagtige lovovertrædelser, der ligger dér. Ikke desto mindre er det selvfølgelig et problem.

Hvor mange omfatter det så reelt? De bedste undersøgelser, der er lavet, synes at vise, at for unge mænds vedkommende drejer det sig om 99,2 pct. af samtlige, der i alderen 15-20 år har begået lovovertrædelser. Det er ganske vist interviewundersøgelser, og de er selvfølgelig behæftet med usikkerhed osv. Men alt tyder i hvert fald på, og det gælder både de udmærkede norske og de amerikanske og de tilsvarende, men vistnok ikke helt så gennemførte danske undersøgelser, at det faktisk er os alle sammen. Af de mandlige medlemmer i denne sal skulle der, hvis ikke de er fuldstændig urepræsentative for den befolkning, de foregiver at repræsentere, være mindre end 2, der ikke har været lovovertrædere i alderen 15-20 år, og jeg tror egentlig ikke, at de er så urepræsentative i den henseende. Men det forhindrer ikke, at man, når man er 10 eller 20 år ældre, begynder at snakke forarget om, at nu går det helt grassat med de unge mennesker.

Som jeg sagde, har, så vidt man ved fra undersøgelserne, 99,2 pct. begået lovovertrædelser, der er straffbare, i denne aldersgruppe. Men det er jo voldsomt sorteret, før man når frem til, hvem der egentlig bliver straffet eller bare sigtet eller bare anmeldt for disse ting. Her har vi den meget klare, klassebestemte udvælgelse, der viser sig i alle disse led.

Hvem opretholder man en anmeldelse over for? Det gør man over for de dårligst stillede. Man afstår fra det i de allerfleste tilfælde, hvis det er veluddannede unge, hvis det er unge med gode boligforhold, hvis det er unge med socialt godt placerede forældre osv., osv. De sorteres fra allerede ved anmeldelserne.

Det næste skridt er ved politiets behandling af sagen. Rejses der sigtelse, eller hvad sker der? Der sker en yderligere frasortering efter præcis de samme kriterier. De bedst uddannede, de socialt bedst stillede, de bolig-mæssigt bedst stillede, de økonomisk bedst stillede er man mindre tilbøjelig til at rejse sigtelse mod.

Fra et grundlag, der sagde, at så at sige alle laver lovovertrædelser blandt mænd i den aldersgruppe, så ser man, at når det når frem til de egentlige domme - det fjerde led er selvfølgelig tiltalefrafald - så er der en meget, meget klar og meget, meget hårdhændt selektion i retning af, at det er dem, der i forvejen er tabere i samfundet, der også kommer til at hænge på forbrydelser, som i virkeligheden i den aldersgruppe er, må man nok sige, temmelig normale, når de omfatter så mange.

Det var lidt om den eksisterende ungdomskriminalitet, dens omfang osv., men hvordan har den nu udviklet sig? Er der en særlig baggrund for, at kristeligt folkeparti netop i dag eller i år rejser dette som et særligt problem? Dér må jeg tage forbehold ligesom forleden i en anden diskussion, hvor man - da var det fra CDs side - snakkede om den øgede kriminalitet på et område, hvad der ikke rigtig var noget belæg for. Medmindre årene 1977 og 1978, som vi endnu ikke har fået officielle statistikker for, viser noget andet, så ligger det sådan, at der i mange, mange år ikke har været nogen ændring i, at lidt over 40 pct. af samtlige lovovertrædelser bliver begået af denne ungdomsgruppe. Hvis man endelig vil kigge på udviklingen på det allersæneste og også hæfte sig ved nuancerne, så er deres andel for nedadgående fra slutningen af 1960'erne og til den sidste officielle kriminalstatistik, vi har, gældende for 1976. Dér er det for nedadgående, det udgør en mindre andel, end det gjorde før.

Hvis vi omvendt vil kigge historisk på det, så er det klart, at der er sket en voldsom stig-